

[Arbejdsministeren.]

handlingerne, at den enighed, der opnås undervejs, bestandig er betinget af, at man når frem til fuld enighed til slut. Desværre er det altså ikke en mulighed, der foreligger. Allerede af den grund, jeg har nævnt, og af de grunde, jeg tidligere har nævnt, ville regeringen altså heller ikke i øvrigt kunne anbefale, at man gik den vej.

Til slut skal jeg kun gøre en enkelt bemærkning om sammenkædningen mellem landbrugsforhandlingerne med regeringen om landbrugsordningerne, der udløber om et par måneder, og arbejdsforhandlingerne på arbejdsmarkedet i forligsinstitutionen. Det er fra vistnok alle partiers side sagt, at det har været en uheldig sammenkædning, som, jeg vil ikke sige har fundet sted, men som kan siges at være blevet forsøgt. Det er blevet sagt meget stærkt fra oppositionspartiernes side, at det er en uheldig sammenkædning. Det er ikke blevet sagt, og derfor synes jeg, jeg vil gøre det, at det er aldeles ikke noget nyt. Det, der er nyt, det er, at man fra regeringens side har modsat sig en sådan sammenkædning, og selv om hr. J. O. Krag udtrykte sig på en måde, som måske kunne tyde på, at han var glad for de resultater, han i sin tid har nået i forbindelse med sådanne sammenkædninger, vil jeg alligevel tro, at det er en af de ting, der bliver stående, når, jeg havde nær sagt alt andet er glemt: at den sammenkædning skal vi helst ikke se genoptaget.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på ny takke regeringspartiernes ordførere for tilslutningen og udtrykke håbet om en god behandling af dette lovforslag i folketingsudvalget og om, at der trods alt kan opnås en så bred tilslutning til lovforslaget som muligt.

Statsministeren (Hilmar Bawnsgaard):

Hr. Erling Dinesen og senere andre gjorde — vel ikke særlig overraskende — nogle ironisk prægede bemærkninger til regeringen og naturligt nok til statsministeren i særdeleshed. Noget af det, jeg bemærkede mig, var, at hr. Erling Dinesen drog den konklusion, at når overenskomstforhandlingerne var brudt sammen, skyldtes det en dårlig regering. Jeg må altså af dette udlede, at hr. Erling Dinesen har den

opfattelse, at hvis overenskomstforhandlinger lykkes, så har man en god regering. Og jeg tænkte med glæde tilbage på tiden for en god måned siden, da de lykkedes. Jeg må altså regne med, at hr. Erling Dinesen mener, at når overenskomstforhandlinger ikke lykkes, så har vi en dårlig regering. Jeg tænkte med medlidenhed tilbage på hr. Erling Dinesens tid som arbejdsminister, hvor han tre gange måtte stå i den situation, som regeringen i dag står i, fordi en dårlig regering ikke var i stand til at få overenskomstforhandlinger igennem. Jeg tror ikke, at hr. Erling Dinesen — så lidt som socialdemokratiet — er tjent med denne sammenkædning.

Regeringen har haft den opfattelse, at arbejdsmarkedets parter bør slutte deres forhandlinger uafhængigt af andre forhold. Det er jo åbenbart, at vi ikke 100 pct. har kunnet fastholde det synspunkt, og nu får vi på én gang at vide, at oppositionen anser det for dårligt at kæde tingene sammen og dårligt af regeringen, at den ikke accepterer sammenkædningen.

Hr. J. O. Krag sagde i den forbindelse, at han vidste ikke, om det var autoriteten eller formatet hos statsministeren, det kneb med. Jeg vil nærmest tro det sidste. Det skal nok være formatet. Det må jeg tro, når jeg tænker tilbage på det, som hr. J. O. Krag selv mindede om: at han var i stand til at få forlig med landbruget. Ja, det kostede 350 mill. kr., så format skal der i hvert fald til.

Hr. J. O. Krag siger: hvorfor beder regeringen ikke om at få forslaget gennemført i dag? Hvis man bad om det, ville socialdemokratiet give det nødvendige tilsagn. Jeg mindes en situation, hvor vi fik et sådant tilsagn, men hvor man følte situationen ændre sig undervejs og trak tilsagnet tilbage. Men det er nu ikke for mig det afgørende. Meget mere afgørende er det, at hvis en sådan sag skal hastes igennem folketinget, så bør der stå stort set et enigt folketing bagved. Hr. J. O. Krag og hr. Erling Dinesen har nogle gange været i den situation, som regeringen befinder sig i i dag, og de har henvendt sig til en opposition og bedt om at få dispensation fra fristerne, men den forskel, som forklarer det hele, er, at det kunne hr. J. O. Krag gøre i tillid til, at der i oppositionen var